

moderløse Smaa, kunde der røre sig noget i Dybet af hendes Hjærte, der flygtigt bragte Blodet op i hendes Kinder. I sin Trang til at udfylde en Plads her i Livet, til at ofre sig for et Kald, kunde hun et Øjeblik gribes af den Tanke at blive Moder for denne ensomme Mands Børn. Og Hr. Eybert, der tidligt havde bemærket det Indtryk, visse bekymringsfulde Ytringer om de Smaa gærne gjorde paa hende, og som med al sin Bravhed og Retsindighed paa Bunden var en hel Del af en lun Politiker, undlod ikke med passende Maadehold at anvende ogsaa dette Virkemiddel ved den lempelige men uafbrudte Bearbejdelse af hendes Sind, af hvilken han stadig haabede en endelig Sejr for sin liden-skabelige Kærlighed.

Af de øvrige unge og yngre Mænd, der var hyppige Gæster i det Salomonske Hus paa det Tidspunkt, da Per gjorde sin Indtrædelse deri, kom de fleste hovedsagelig for Nannys Skyld. Ikke alene betragtedes hun af Størsteparten som langt den smukkeste og tillige som den, der paa Grund af, at hun var Philip Salomons eget Barn, en Gang maatte blive den mest begunstigede Arving, men hendes frie og muntre Væsen tiltrak fra første Øjeblik Herrerne lige saa stærkt, som Jakobes frastødte. Ved den lille Middag, hvor Per for første Gang var Familjens Gæst, traf han — foruden Hr. Eybert og en Del andre ældre Herrer fra For-